

Oppositionen, idet jeg nemlig ønsker, at man skal komme ind paa en noget anden og mere praktisk Politik end en rent demonstrativ som den, vi have her. For mig er det nemlig en rent demonstrativ Politik at opstille et Toldlovsforslag, som gaar ud paa en Nedsættelse paa noget over 3 Mill. Kr., og om hvilken man paa Forhaand kan vide, at Ministeren paa ingen Maade vil inblade sig paa Forhandling med dette Forslag som Grundlag. Vi hørte f. Ex. det ellers saa overordentlig forstandige Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) sige, at dette Forslag var et godt Grundlag, men Forslaget er i Virkeligheden kun et godt Grundlag, hvor der kan naaes Noget derved, hvor man kan komme nogen Begne. Men med al Agtelse for Forslaget i og for sig, dets Enkeltheder, saa har det den store Feil, at man ingen Begne kommer med det. Det er som den bekjendte Sætning om Holands Hest, den havde alle mulige gode Egenstaber, men den var død, det Samme gjælder dette Forslag, det har udmærket fortrinlige Egenstaber, men det er i Virkeligheden et dødt Forslag. Men vi behøve jo ikke — og det er det, jeg mener, vi heller ikke skulle — at revidere hele Toldloven igjennem, fordi vi røre derved. Det er paa ingen mulig Maade nødvendigt. Der er andre Lovforslag, om hvilke det Samme gjælder, f. Ex. Skolelovsforslag. Det er paa ingen mulig Maade nødvendigt, hvad vi ogsaa altid eller ofte have troet her i Thinget, at fordi vi vilde ind paa den mindste Forbedring af vort Skolevæsen, skulle vi tage baade Almueskolevæsenet og det lærde Skolevæsen op til Behandling her. Gjør vi det, naae vi aldrig et Resultat overfor en Regjering som den nuværende og med et Landsting som det, vi nu have. Jeg veed heller ikke, hvorfor vi ikke skulde kunne enes. Jeg tror nemlig, at vi, tvungne af Hensyn til den nuværende Politik, maatte kunne finde enkelte smaa Ting, som vi kunde enes om, og dertil egner en Toldlov sig, fordi det er en uorganisk Lov, fordi den efter min Mening ikke hænger sammen (En Stemme: Ikke saa uorganisk endda!) Ikke saa uorganisk endda! Nei, der er ganske sikkert nogle Punkter naturligvis, hvor man kan paavise Sammenhængen. Navnlig paa den finansielle Del af Toldloven kan der siges at være nogen Organisme, og der maatte man i Virkeligheden kunne komme til at nedsætte Toldindtægterne, nedsætte altsaa den finansielle Del af Toldloven — og derved forstaar jeg det, som ikke har Noget at gjøre med Protektionisme eller Frihandel. — og komme til en Indtægtsfor-

mindstelse af Toldloven uden i nogen Maade at røre ved Spørgsmaalet om Protektionisme. Jeg tror, det ærede Medlem for Rjøbens havns 6te Valgkreds (Gad) sagde noget Vigtigt — jeg opfattede ham ikke ganske tydeligt — at man kunde jo lade de Ting ligge, som man kun var uenig om, og behandle dem, man var enig om, og jeg tror, at Toldloven vilde egne sig dertil, fordi der er Positioner paa den, der ikke staa i en saadan organisk Forbindelse med andre Positioner, at man ikke skulde kunne røre ved dem uden absolut og radikalt at forandre den. For mig i alt Fald vilde det være af Interesse — og det er det, jeg ønsker, Udvalget skulde arbejde paa — at klargjøre Finantsministerens Stilling til en Revision af visse af Toldlovens Enkeltheder. Da Toldloven var for her i Thinget, fremsat af den høitærede Finantsminister, httrede denne — Ordene erindrer jeg ikke, men jeg husker meget godt Meningen deraf — at han ikke vilde være med til en væsentlig Formindstelse i Toldindtægterne, men at han paa ingen Maade dermed vilde sige, at han slet ikke vilde være med til nogen Indtægtsformindstelse. Jeg kunde ønske at vide, om den høitærede Minister endnu staaar saaledes, at han, om han end ikke vil gaa med til en Indtægtsformindstelse af 2 Mill. — thi saa forlanger han Kompensation — men naar man kommer dybere ned, om han da vil gaa med til en Revision af Toldlovens Enkeltheder. Hvis det nemlig er Tilfældet, kunne vi maaste forhandle med Ministeren. Man kan drive Forhandlingspolitik paa to Maader og med Resultat. Man kan forhandle paa den Maade, at man forhandler om det, man er enig om, og lader alle Stridsspørgsmaal ligge, og dernæst kan man forhandle paa den Maade, at man til Gjengjæld for, hvad Ministeren indrømmer, ogsaa gjør en Indrømmelse. Jeg synes, at den rimelige Fremgangsmaade, hvorved man kunde komme til en Forhandling med Ministeren, var at spørge, hvad han i dette Dieblit satte mest Pris paa ved en Revision af Toldloven, og saa paa den anden Side forlange, hvad vi sætte mest Pris paa fra vor Side, hvilket jeg antager, vi kunde blive enige om. Nedsættelsen af Tolden paa Livsfornødenhederne. Saa var der Udset til et Resultat, og kunne vi naae dertil, maa man ikke være altfor bange her i Thinget og heller ikke altfor stærkt stille sig paa visse Principstandpunkter. Ønsker f. Ex. den høitærede Minister særlig en forhøiet Beskyttelse paa visse Positioner, saa vil jeg, skjøndt jeg ingenlunde er Beskyttelsesmand, være villig til at gaa med dertil, og saa vil jeg sige, som